

Zestaw materiałów dydaktycznych do pracy z lekturą
„Piaskowy Wilk” Asa Lind

Zestaw materiałów dydaktycznych do pracy z lekturą
„Piaskowy Wilk” Asa Lind

Spis treści:

1. Test uważności
2. Gra planszowa: *Wyścig Karusi i Piaskowego Wilka*
3. Zabawy inspirowane metodą: Edukacja przez Ruch Doroty Dziamskiej
4. Zabawy edukacyjno – społeczne
 - 4.1. Bawmy się na całego i lepmy z piasku księżycowego!
 - 4.2. Bo fantazja jest od tego, by wymyślać na całego!
 - 4.3. Przyłóż muszę do ucha i słuchaj!
 - 4.5 Raz, dwa, trzy, cztery, Piaskowy Wilk jest zawsze szczery?
5. Scenariusz zajęć z wykorzystaniem TIK

<https://wakelet.com/wake/o4NW-RR0wzITwo8xggeqM>

<https://ateneumteatr.pl/wp-content/uploads/2018/10/ZESZYT-INSPIRACJI-Piaskowy-Wilk-2.pdf>

1. Test uważności

Jeśli usłyszysz, że nauczyciel powie START, podejdz do tablicy i napisz na tablicy wyraz Karusia.	Kiedy zobaczysz na tablicy wyraz Karusia, głośno krzyknij: Karusia to bohaterka książki „Piaskowy Wilk”
Jeśli usłyszysz jak ktoś głośno krzyknie: Karusia to bohaterka książki „Piaskowy wilk”, wstań i zapytaj: A kto to jest Piaskowy Wilk?	Jeśli usłyszysz, że ktoś pyta A kto to jest Piaskowy Wilk?, wyjdź na środek klasy i powiedz: Piaskowy Wilk zna odpowiedzi na wszystkie pytania.
Jeśli usłyszysz: Piaskowy wilk zna odpowiedzi na wszystkie pytania, ty zapytaj Jaki kolor ma Piaskowy Wilk?	Jeśli usłyszysz pytanie, Jaki kolor ma Piaskowy Wilk? Ty podejdz do tablicy i napisz: wyraz słonecznożółty.

Jeśli zobaczysz, że na tablicy jest wyraz słonecznożółty, ty zapytaj: A jak wygląda Piaskowy Wilk?	Jeśli usłyszysz pytanie: A jak wygląda Piaskowy Wilk? Głośno odpowiedz: Wiadomo, ma cztery łapy i długi ogon.
Jeśli usłyszysz: Wiadomo, ma cztery łapy i długi ogon, zapytaj A jak długi jest ten ogon?	Jeśli usłyszysz pytanie, A jak długi jest ten ogon?, Ty odpowiedz: Myślę, że tyle ile wynosi iloczyn liczb 8 razy 9 czyli 72
Jeśli usłyszysz: 8 razy 9 czyli 72 Ty wyjdź na środek klasy i głośno powiedź: Bzdura! To za mało. Jego ogon jest o 15 cm dłuższy, czyli ma 87 cm.	Jeśli usłyszysz: Bzdura! To za mało. Jego ogon jest o 15 cm dłuższy czyli ma 87cm. powiedz: Prawdziwe wilki nie mają tak długich ogonów.
Jeśli usłyszysz: Prawdziwe wilki nie mają tak długich ogonów Zapytaj: To prawda. Ale Piaskowy Wilk jest niezwykle.	Jeśli usłyszysz: To prawda. Ale Piaskowy Wilk jest niezwykle Na tablicy przy imieniu Karusia napisz: kreatywna

Jeżeli zobaczysz, że ktoś na tablicy przy imieniu Karusia napisał wyraz kreatywna Zapytaj: Co lubi robić Karusia?	Jeśli usłyszysz: Co lubi robić Karusia? Ty odpowiedz: Karusia lubi śpiewać wymyślone piosenki.
Jeśli usłyszysz: Karusia lubi śpiewać wymyślone piosenki. Wyjdź na środek klasy i podskocz cztery razy.	Jeżeli zobaczysz, że ktoś podskakuje cztery razy. Zapytaj: Czego nie potrafiły robić nogi Karusi?
Jeśli usłyszysz: Czego nie potrafiły robić nogi Karusi? Odpowiedz głośno: Nogi Karusi nie umiały wytrwać bez ruchu.	Jeśli usłyszysz: Nogi Karusi nie umiały wytrwać bez ruchu. Wstań i zapisz przy wyrazie słonecznożółty: Piaskowy Wilk.
Jeżeli zobaczysz, że ktoś pisze na tablicy Piaskowy Wilk Powiedz głośno: Wspólna zabawa to ważna sprawa!!!	

2. Gra: Wyścig Karusi i Piaskowego Wilka

Plansza tworzona wspólnie z dziećmi:

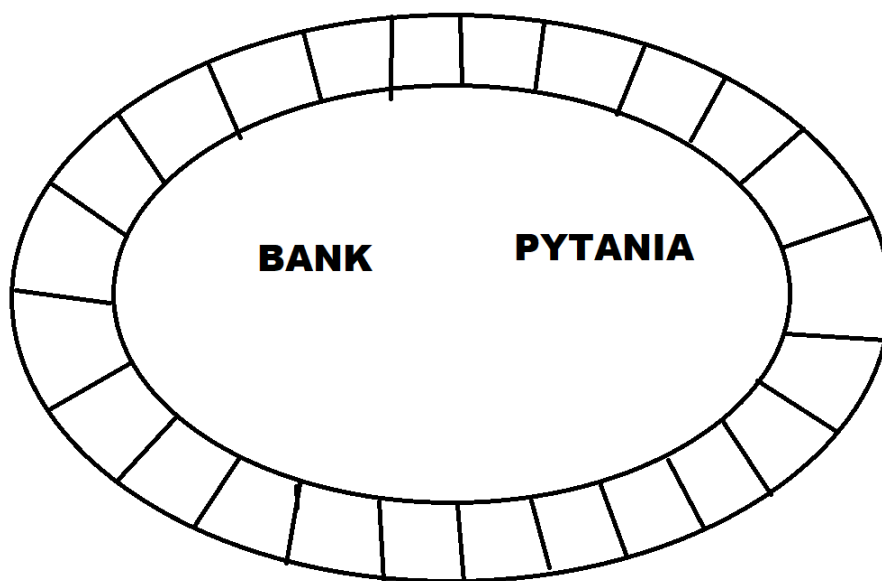
Narysuj okrąg największy jaki się da na kartce A3. Wewnątrz okręgu narysuj mniejszy okrąg, tworząc trasę wyścigu. Trasę podziel na równe pola za pomocą np. pudełka po zapalkach. Postaraj się, żeby było ich jak najwięcej. Pola ozdabiamy symbolami związanymi z treścią lektury np. wilk, dziewczynka, kamienie, muszelki itp. Kilka (między 4 – 6) należy oznaczyć pułapkami np. noc. Na środku narysuj pole, na którym ułożone będą karty z zadaniami oraz miejsce na bank punktów. Zadania i pytania z lektury można układać wspólnie z dziećmi.

Zasady gry:

Gra dla 3 - 4 osób. Każdy gracz otrzymuje swój pionek oraz dwie kostki do gry. Dzieci kolejno rzucają kostkami. Liczby na kostkach dodają, odejmują, mnożą lub dzielą (działania dobieramy w zależności od wieku i umiejętności dzieci). Przesuwają swój pionek o tyle pól, ile wynosi wynik działania w dowolnym kierunku.

Jeżeli gracz stanie na polu z pułapką musi oddać punkt (jeśli nie ma to nic nie oddaje).

Jeśli stanie na innym polu (nie na pułapce), losuje kartę z talii znajdującej się na środku i wykonuje podane tam zadanie. Za poprawnie wykonane zadanie dostaje tyle punktów, ile jest na karcie. Punkty bierzemy z puli, która jest na planszy.

Zadaj ciekawe pytanie Piaskowemu Wilkowi. ★ ★	Co oznacza powiedzenie „czas ucieka”? ★ ★	Jak w języku Karusi nazywałaby się poduszka? ★ ★	Kim była Karusia, zanim stała się sobą? ★ ★
Dlaczego mały człowiek nie może być skamieniały? ★ ★	Co to za przedmiot: Dryń dryni, budziśpiącymi wstawawoła nojużjuż. ★	Co Karusia jadła na śniadanie? ★	Czym żywił się Piaskowy Wilk? ★
Czym były siniaki Karusi? ★	Dlaczego tata nie mógł zabrać Karusi na lody? ★	Ile miał domów Piaskowy Wilk? ★	Kim była Brita?. ★

3. Zabawy z lekturą Piaskowy Wilk inspirowane metodą

Edukacja przez Ruch Doroty Dziamskiej

1. Rozdanie kartek A4.
2. Wydzieranie kamieni i muszki w marszu wokół szarego papieru rozłożonego na stolikach, w rytm muzyki np. „Jesteśmy jagódki”.
3. Po zatrzymaniu muzyki, przyklejanie muszli i kamieni do papieru w dowolnych miejscach.
4. Ozdabianie przyklejonych wcześniej kamieni i muszli.
5. Zmiana muzyki – w rytm spokojnej muzyki np. szumu morza rysowanie między kamieniami i muszlami błękitnych fal (różne odcienie niebieskiego).
6. Zatrzymanie. Tworzenie z pozostałej po wydzieraniu kartki postaci swojego niewidzialnego przyjaciela i przyklejenie go do powstałej plaży.
6. Nadawanie imion powstałym postaciom w języku Karusi lub własnym, wymyślonym języku.

4. Zabawy edukacyjno – społeczne

4.1. Bawmy się na całego i lepmy z piasku księżycowego!

Karusia odkopała Piaskowego Wilka z piasku na plaży. My możemy stworzyć z dziećmi piasek księżycowy i pobawić się w lepienie swojego wilka. Młodszym dzieciom możemy pochować w piasku małe niespodzianki, które będą odkrywać, albo przykryć piaskiem coś większego np. załaminowane puzzle, obrazki do lektury i ich podpisy itp.

Przepis na księżycowy piasek:

- 8 szklanek mąki,
- 2 szklanki oleju,
- laska kredy dla zabarwienia starta na tarce,
- może trochę brokatu.

4.2. Bo fantazja jest od tego, by wymyślać na całego!

Karusia potrzebowała Piaskowego Wilka, zawsze wtedy gdy czuła się smutna, niedoceniona, samotna lub, gdy chciała coś zrozumieć. My często też tak się czujemy. Zabawy się z dziećmi w wymyślanie naszych przyjaciół, może są nam potrzebni w czymś konkretnym (gdy np. mamy tremę przed występem, lub by wieczorem porozmawiać o kolegach z klasy). Może ich narysujemy albo ulepimy z plasteliny, np.

- Gwiezdny Koń – przyfruwa z gwiazd zawsze, gdy pokłócę się z koleżanką i pomaga się z nią godzić,
- Morski Smok – przy pływa zawsze, gdy wymyślam nową historię lub opowiadanie, zawsze coś podpowie,
- Złota Pantera – jej czarodziejsko złote oczy zawsze patrzą na mnie tak jak lubię, jest mi ciepło i bezpiecznie, nie boję się.

Itp.

4.3. Przyłóż muszę do ucha i słuchaj!

Słońce, plaża, morze szumi,

Srebrna muszla mnie zrozumie...

Siadamy z dziećmi w kole na dywanie. Mamy do dyspozycji muszlę, którą po kolei przekazujemy dzieciom w celu wspólnego układania opowiadania.

Możemy zacząć od rymowanki – „Słońce...”, a następnie przekazujemy muszlę dziecku siedzącemu obok. Wówczas ono przykłada muszlę i tworzy ciąg dalszy opowiadania.

Podczas tworzenia opowiadania możemy:

- podać konkretny tytuł opowiadania,
- rozpocząć opowiadanie zdaniem,
- pracować z obrazkami, przedmiotami i wplatać ich nazwy w opowiadanie,
- możemy mieć przygotowane zakończenie.

4.4. Raz, dwa, trzy, cztery, Piaskowy Wilk jest zawsze szczery?

Nauczyciel zaprasza dzieci do koła. Nauczyciel objaśnia zasady zabawy. Będzie zadawał dzieciom proste pytania (bądź mogą te pytania zadawać sobie po kolei same dzieci), np. Czy masz dzisiaj białą bluzkę?, Czy nosisz okulary? Czy lubisz rysować? Zadaniem dzieci będzie odpowiadanie na te pytania tylko za pomocą słów - tak lub nie. Jedno dziecko będzie musiało skłamać. Zostanie ono wybrane przez nauczyciela przed rundką pytań, gdy wszystkie dzieci na prośbę zamkną oczy, a nauczyciel położy rękę na głowie tego dziecka. To dziecko stanie się Piaskowym Wilkiem. Rundka pytań jest szybka. Dzieci udzielają szybkich odpowiedzi. Podczas trwania zabawy nikt nie wskazuje Piaskowego Wilka, dopiero po jej zakończeniu. Na pytanie nauczyciela – Kto jest Piaskowym Wilkiem?, dzieci głośno wypowiadają imię tej osoby lub wskazują ją palcem. Jeśli w jednej rundzie nie wyłoni się Piaskowego Wilka, można przeprowadzić drugą rundę lub wspólnie zastanowić się kto nie powiedział prawdy.

(Można również zadawać pytania do lektury, pod warunkiem, że została ona już dokładnie omówiona, nie na początku pracy z lekturą).

4.5. Magiczne pudełko Karusi,

Co jest w środku?

Każdy obejrzeć musi!

Nauczyciel przygotowuje na zajęcia – Magiczne pudełko. Do pudełka wkłada różne przedmioty. Nie mają one ze sobą wspólnych cech, może to być np. metka od kurtki, breloczek, kolorowy papierek po cukierku, jakaś figurka itp.

Przedmiotów musi być tyle, aby dla każdego dziecka starczyło. Uczniowie losują po kolei jeden przedmiot z pudełka. Nauczyciel prosi, by dzieci wymyśliły jego przeznaczenie, ale aby było ono inne niż zwykle, bardziej

magiczne, cudowne, niezwykle. Nauczyciel prezentuje kluczyk i opowiada, że służy on do otwierania świata wyobraźni i tym kluczykiem otwiera właśnie najbardziej niesamowite pomysły.

Przykłady:

- moneta dwuzłotowa: służy do chodzenia w parach, gdy ją komuś pokazujemy, to łączymy się w parę z tą osobą i przez chwilę chodzimy z nią za rękę,
- metka od bluzki lub kurtki: to bilet do świata przytulania, gdy ją komuś pokażemy, to przytulamy tą osobę, możemy też poklepać ją po plecach (gdy nie lubi się przytulać), itp.

Fajnie by było, gdybyśmy zwracali uwagę na rozwijanie pozytywnych cech u dzieci, by zaznaczyć, że przedmioty służą

4.5. Raz, dwa, trzy, cztery, Piaskowy Wilk jest zawsze szczery?

Nauczyciel zaprasza dzieci do koła. Nauczyciel objaśnia zasady zabawy. Będzie zadawał dzieciom proste pytania (bądź mogą te pytania zadawać sobie po kolei same dzieci), np. Czy masz dzisiaj białą bluzkę?, Czy nosisz okulary? Czy lubisz rysować? Zadaniem dzieci będzie odpowiadanie na te pytania tylko za pomocą słów - tak lub nie. Jedno dziecko będzie musiało skłamać. Zostanie ono wybrane przez nauczyciela przed rundką pytań, gdy wszystkie dzieci na prośbę zamkną oczy, a nauczyciel położy rękę na głowie tego dziecka. To dziecko stanie się Piaskowym Wilkiem. Rundka pytań jest szybka. Dzieci udzielają szybkich odpowiedzi. Podczas trwania zabawy nikt nie wskazuje Piaskowego Wilka, dopiero po jej zakończeniu. Na pytanie nauczyciela – Kto jest Piaskowym Wilkiem?, dzieci głośno wypowiadają imię tej osoby lub wskazują ją palcem. Jeśli w jednej rundzie nie wyłoni się Piaskowego Wilka, można przeprowadzić drugą rundę lub wspólnie zastanowić się kto nie powiedział prawdy.

(Można również zadawać pytania do lektury, pod warunkiem, że została ona już dokładnie omówiona, nie na początku pracy z lekturą).

Pytania do sprawdzenia znajomości lektury do zabawy:

1. Czy Karusia miała brata? (nie)
2. Czy bohaterka mieszkała nad morzem? (tak)
3. Czy Piaskowy Wilk miał tylko jedno miejsce zamieszkania? (nie)
4. Czy Piaskowy Wilk lubił wygrzewać się na słońcu? (tak)

5. Czy Piaskowy Wilk miał rodzeństwo (nie)
6. Czy Karusia miała swój rower? (tak)
7. Czy „medale odwagi” to były szklane kulki? (nie)
8. Czy rysunek Karusi został powieszony przez tatę na suficie? (tak)
9. Czy ciocia bohaterki nosiła imię Brita? (nie)
10. Czy Karusia bała się ciemności? (tak)
11. Czy Piaskowy Wilk stracił tacie gazetę, gdy ten ją czytał na hamaku? (tak)
12. Czy Piaskowy Wilk był koloru szarego? (nie)
13. Czy Piaskowy Wilk wyszedł z drzewa? (nie)
14. Czy Karusia i Piaskowy Wilk byli przyjaciółmi? (tak)
15. Czy książkę napisał Jan Brzechwa? (nie)
16. Czy Piaskowy Wilk lubił pływać w morzu?(tak)
17. Czy dom bohaterki był wielkim budynkiem? (nie)
18. Czy Piaskowy wilk jeździł na rowerze Karusi? (tak)
19. Czy Piaskowy Wilk znał Britę? (tak)
20. Czy Piaskowy Wilk był wyryty na kamieniu? (tak)

5. Scenariusz zajęć z wykorzystaniem TIK

Temat: Sztuka zadawania pytań – kto pyta nie błądzi.

Nauczyciel wspomagający Ewelina Malendowicz , SP 56

Cele lekcji:

- uczeń wykazuje się znajomością treści samodzielnie przeczytanej lektury
- uczeń układa, zapisuje i odpowiada na pytania,
- uczeń rozpoznaje, rozumie, nazywa własne emocje i emocje innych osób
- uczeń rozwija kreatywność i wyobraźnię
- wykorzystuje technologię informacyjno-komunikacyjną podczas zajęć

Przebieg zajęć:

1) Nauczyciel wita uczniów, zapoznaje ich z tematem oraz celem zajęć.

Bohaterką książki jest mała dziewczynka Karusia, którą na co dzień dręczą trudne pytania. W tych trudnych momentach ucieka na plażę do Piaskowego Wilka. To on zawsze ją wysłuchuje, znajduje czas na zabawę i rozmowę. Zwierzę nie daje prostych odpowiedzi, nie mówi jej, co ma robić, ani jak ma postępować. Niezwykły przyjaciel pojawia się zawsze wtedy, gdy Karusi jest smutno albo czegoś nie rozumie. On nigdy nie jest zbyt zajęty. Zawsze znajdzie czas, by porozmawiać i by robić najrozmaitsze, ciekawe rzeczy. Piaskowy Wilk „wie wszystko we wszystkich światach i zna odpowiedzi na wszystkie pytania”. Pomaga Karusi zrozumieć wiele tajemnic świata: zrozumieć rodziców, pokonać strach przed ciemnością itp. To mądry i prawdziwy przyjaciel, nawet jeśli jest wytworem tylko własnej wyobraźni.

2) Projekcja na tablicy multimedialnej krótkiego spektaklu „Piaskowy Wilk”

<https://www.youtube.com/watch?v=-pj3TU1LzTs>

3) Wprowadza w zabawę integracyjną. Prosi grupę, by ustawiła się w dwóch rzędach.

Pierwszy rząd odwraca się plecami do drugiego. Kładzie w dłonie i mówi głośno wybrane przez siebie słowo/zdanie określające emocje, samopoczucie, stan itd.,

np.: „jestem szczęśliwy”, „jestem zły na ciebie”, „jestem smutny”, „boję się”, „jestem Piaskowym Wilkiem” itd. Pierwszy rząd odwraca się przodem do

drugiego, pokazuje słowo/zdanie (gestem, mimiką, całym ciałem) i na moment zastyga. Zmiana: drugi rząd odwraca się plecami do pierwszego. Klaszcze w dłonie i wypowiada inne słowo/zdanie. Drugi rząd odwraca się przodem do pierwszego, pokazuje wypowiedziane przez siebie ostatnio słowo/zdanie i zastyga. Powtarza to kilka razy, za każdym razem zmieniając słowo/zdanie. Na koniec oba rzędy mogą pokazać jednocześnie to samo słowo/zdanie. Dzieci siadają w kole. Zastanawiają się czy w sposobie, w jaki pokazywały słowa lub zdania były jakieś podobieństwa bądź różnice? Po czym możemy poznać, że ktoś jest smutny albo się boi? Co czujemy w ciele, gdy wykonujemy konkretne gesty? Rozmawiają przez chwilę o tym, jak zapamiętały Karusię, jej rodziców i Piaskowego Wilka.

4) Praca na podstawie książki Asy Lind „Piaskowy Wilk”. - swobodne wypowiedzi na temat samodzielnie przeczytanej książki

- uczniowie wykonują ćwiczenia interaktywne (do wyboru)

https://eduzabawy.com/cwiczenia-online/jezyk_polski/lektury-obowiazkowe-1-3/asa-lind-piaskowy-wilk/

<https://wordwall.net/pl/resource/25961501/test-wiedzy-o-lekturze-piaskowy-wilk>

<https://wordwall.net/pl/resource/28153548/polski/piaskowy-wilk>

5) Praca w zespołach:

-charakteryzują głównych bohaterów - zespół losuje wybranego bohatera i zapisuje cechy wyglądu, charakteru na wąskich paskach, zespoły opisujące tę samą postać tworzą prezentację np. w postaci słoneczka.

-szukanie i wypisywanie z treści lektury najciekawszych ich zdaniem pytań, które Karusia zadała Piaskowemu Wilkowi, prezentacja i tworzenie rankingu najpopularniejszych pytań

- redagowanie odpowiedzi na jedno dowolne pytanie,

- układanie i prezentacja własnych pytań do Piaskowego Wilka

5) Porządkowanie plaży, przyjęcie, podziwianie kosmosu, harce nad wodą. Karusia i Piaskowy Wilk nie nudzili się w swoim towarzystwie.... Uczniowie wykonują pracę plastyczną za pomocą aplikacji <https://thisissand.com/>

6) Posumowanie zajęć – wykorzystanie quizu w aplikacji kahoot.

<https://create.kahoot.it/details/84af041d-ecdf-4801-bc49-228b26c4a612>

lub puzzle (wilk) w aplikacji Jigsawplanet.

<https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=2cd5fac47e83>

8) Ewaluacja pracy. Uczniowie oceniają atmosferę panującą na zajęciach poprzez przyklejanie samoprzylepnych emotek.

Bibliografia

Dominika Górecka Sztuka zadawania pytań – zeszyt inspiracji do spektaklu „Piaskowy Wilk”